

ԼԱՊՏԵՐ

ԴԻՈԳԻՆԵԱՆ

ԼԱՊՏԵՐԻ շրջանը 60 օրինակէ իւր բաղկանայ:
 Նրջանին գինն է քանկան 40
 Կիտաւրջանին » 50
 Գաւառաց համար » 50

Խաբարանչիւր օրինակի գինն է փարայ , 30
 Նամակ կամ ա' և է գրութիւն պէտք է ուզել
 առ Տնօրէն և Տէր Արամ Աշճեան Կ. Պոլիս
 Սիւմգիւլլիւ խան փարի յարկ թիւ 35

Ա. ՏԱՐԻ Ա. ԵՐԶԱՆ

1884 ՕԳՈՍՏՈՍ 7

ԹԻՒ 7

ԵՐԱԽՏԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ

ԴԻՈԳԻՆԵԱՆ

—Ողջ լըր Տէր Խմբագիր :

—Եւ դու Դիոգինէս :

—Յուսամ թէ ողջ առողջ էք :

—Շատ լաւ, միայն մի քանի օրէ ի վեր ձեր քաղաքացիութեան նկատմամբ կը մնամք :

—Ի՞մ քաղաքացիութիւնս ունէր իր պատճառը, և դիտէք որ առանց կարծիքի պատճառի վայրկեան մը իսկ չեմ ուզեր ձեզնէ հեռանալ :

—Կրնամ իմանալ արդեօք այդ պատճառը :

—Ինչո՞ւ չէ բարեք մը բնելը որքան քաղցր կողմաց ընողին, երախտագէտ լինելը աւելի քաղցրագոյն կերելի զայն բարեք ընդունողին :

Հապառերի մերտին հրատարակուիլ Թէրճէմանը Էֆ. քեար, Հայրենիք և Մանգու մէ յրադրաց միջոցաւ ծանուցուիլ կարգադէս հարը՝ սպասեցի որ միւս լրագիրք ալ ծա-

նուցանեն, և ես աւենուն ալ անձամբ երթամ իմ շնորհակալութիւնս մատուցանել :

Ի զուր սպասեցի. բայց մտածելով որ պարտազանցներու համար պարտաճանաչներուն իրաւունքն ալ բռնաբարած պիտի ըլլամ, որոշեցի որ երթամ այդ ծանուցումը բնել բարեհաճողներուն շնորհակալութիւն մատուցանեմ, իսկ շնանուցանել չարահաճողներէն ալ բացատրութիւն ինքեմ :

—Դադիր անշուշտ :

—Այո, Հորեքչարթի առաւօտ կա՛նուխ Պապը Ալի ճատտէսի իջայ և հարցունելով գտայ Թէրճէմանի խմբագրատունը. բաւական փառաւոր չէնք մ'էր, սենեակի մը մէջ նստած էր խմբագիրը, լրագիր մը ի ձեռին :

Անուշիկ, սիրուն, հրապուրիչ դէմքով մարդ մը՝ պատուեց զիս խաչով մը բերել տալով՝ և քաղցրութեամբ ուզեց իմանալ իմ ըսելիքս :

—Հապառերի մերտին հրատարակուիլ ծանուցանելու բարեսրտութեանդ համար շնորհակալութիւն մատուցանել Էֆա՛մ Տէր :

—Ատով իմ պարտքս կատարած եմ, հեռեւարար շնորհակալութեան արժանի ունի՛չ չեմ ըրած :

—Պարտքը ճանչնալ և կատարելն ալ այս ժամանակիս մէջ շնորհակալութեան արժանի է սակայն :

—Լապտերի լուսաւորութեան և յաւատեւութեան փափաքողներէն եմ, — ըսաւ, և ես կրկին շնորհակալութիւնս մատուցանելով մեկնեցայ իրմէն :

Դայի Հայրենիքի խմբագրատունը որ շատ հեռի չէր առաջինէն :

Ձայն ալ իր սենեկին մէջ նստած և գրութեան պարագած տեսայ :

Սմեռայն քաղաքաւարութեամբ ընդունեց զիս, և խաչմէ մ'ալ այն հրամայուց— իմ ալ չսիրած բանս— և արտօնեց ինձ խօսիլ :

—Եկած եմ շնորհակալութիւնս յայտնել՝ Լապտերի վերստին հրատարակուիլը ծանուցանելուդ համար :

—Չարժէ շնորհակալութիւն, զի ես իմ պարտքս կատարած եմ, և կը յաւելում ըսել թէ Լապտերի միշտ փառ մընալուն փափաքողներէն եմ :

—Շնորհակալ եմ— ըսի և մեկնեցայ բայց չեմ մոռնար ըսել թէ այս խմբագրութիւն ալ սիրուն, անուշիկ մարդ մ'է թէ և բայց— խօստովանանք մնայ — քիչ մը խիտ է :

Ճամբան շտկեցի դէպի Ֆինճանճըրար եօթուշու և հասայ Մատիսի գրասենեակը ինչպէս որոնեցի զինքը, զի ըսին ինձ թէ օգնորը մարտիրապատ ըլլալուն, Մատիսի դադարիլը օգոստոս կէն առաջ չէ կարելի տեսնել :

Եւ ըստ որում չտեսնուած բանի մը վրայ չէր կարելի դատողութիւն մը բնել, հեռեւարար կէն գոհութեամբ անկէ ալ մեկնեցայ :

Ի մի շունջ Սիւնդիւլի խան հասայ խան շունիս նէ Լոյսի խմբագիրը փնտռել :

Օրհնեալ ըլլայ խանի օտապաշխին կերակամար խունկ— ամանը :

—Ինչ կը փնտռուես— ըսաւ :

—Լոյսը, Լոյսը— պատասխանեցի :

—Նա այժմ մնւթ է մնւթ— գոչեց :

Մութի մէջ ծածկուող լոյսէն քաղաքաւարութիւն սպասել աղայական ըլլալուն, հեռացայ անկէ ալ և գացի Նափիլէ խան :

—Հարցուցի— ո՞ւր է Փունջը :

—Ան հիմայ ամեն ուրեք է— ըսին :

—Ըսել է թէ քաղաւած, ցրտած է Փունջը :

—Դրեթէ 2-3 ամիսէ հեռէ :

Ուրեմն ըսի ինքնիրենս — ցրտեայ Փունջէ մը պարտուց կատարում ուղարկել տրամադրանական չէ, ուստի հեռացայ և անկէ :

Քանի մը վայրկեան ետքը Ղալաթիս էի, 1500 հազիի հարցունելով հազիւ դատայ Մանգուճի խմբագրատունը :

—Ո՞ւր է Հարցուցի— խմբագիրը :

—Ըսին— Նա այժմ գիշերները միայն կերի :

—Ես ալ ցերեկները միայն կրնամ երեւալ :

—Դուք ո՞վ էք :

—Լապտերն եմ :

—Յերեկները Լապտեր կերեսայ :

—Դիպինէսի Լապտերը ցերեկները միայն կը զառի :

—Բայց ինչ պիտի ընէիք խմբագիրը :

—Իմ շնորհակալութիւնս պիտի յայտնէի Լապտերի վերստին հրատարակուիլը ծանուցանելուն համար :

—Անարժէք և աղայական հարցում :

—Ինչո՞ւ :

—Պէտք է գիտնալ թէ փոխտը Լապտեր

տերէն քնտկանապէս չկրնար անորոշել:
Եւայ Բերա Մէճմուային խմբադրու-
տանը

—Ո՛ւր է խմբադիրը:

—Ի՞նչ պիտի ընեք:

—Եկած եմ իմ դժգոհութիւնս յայտ-
նել, Լապտերի, կրկին հրատարակութիւնը
չճանաչանելուն համար:

—Բայց պէտք է գիտնաք թէ Մէճ-
մուան անպար ըլլալէն ի վեր դուռնի մը
յուր չխմբու առանց Ձեռնդամ փշելու:

Մեկնեցայ անկէ տէ՛ր խմբադիր, իմ
պարտքս կատարած ըլլալուս վրայ ներքին
ուրախութիւն մը զգալով:

—Շատ լաւ Գիտիմէն, չնարհակալ եմ
քու երախտագիտութեանդ, տակայն պար-
տուցդ կատարման մէջ թերացած ես:

—Եւ ի՞նչպէս:

—Ի՞նչու չգտայիր նաեւ Արեւելքի:

—Հի՛, հի՛, հի՛, հ... ի՛:

—Ի՞նչ կը խնդաք:

—Ոչինչ:

—Ոչինչի համար խնդալ խնդերուն
դ ործն է:

—Է՛յ իմ ու քու ընկերութենէն ո՛վ
խելացութիւն կոպտէ:

—Օ՛ֆ, չազակրտաութեան մի սկսեր:

—Գացի տէր իմ գացի, հոն ալ գա-
ցի, ըսէ՛ թէ ինչպէս:

Երբ Լալաթիաէն կանցնէի, մէկուն
հարցուցի:

—Ախպարիկ Արեւելք ո՞ր կողմն է:

—Ձեռն. Արեւելքի որ կողմն ըլլալը չը
դիտար կոր խօճա մարդ:

Այս չեօլէն պղծածութեամբ միտքս դրի
ալ ուրիշին չը հարցունել. նոյն միջոցին մի
քանի մարդ կը վազէին, ինչպէս շատերուն
նոյնպէս է իմ հետաքրքրութիւնս շարժե-
ցաւ. ընկերացայ անոնց, և կը վազէինք
ամենքս ալ, կարծես միջանակ մը շահելու

համար: Վերջապէս Թանէ մը ներս մտանք
ուր հասկցանք թէ այդ մարդիկ Արեւելք
առնելու կերթան եղեր:

Եւ ի՞նչ տեսնեմ խանին մէջ. 4000
թղթի վաճառականներ ժողուրած, Ա-
րեւելքի պէտք եղած թուղթը նուազուր-
դի կը գնէին իրենց մէջ, նոյնպէս և մե-
լանի վաճառականներ:

Վեր ելայ տեսայ մի քանի մեքենա-
գետներէ շրջապատեալ ահագին մեքենայ
մը որ արագապէս Արեւելք հանելով աջ և
ահեակ կը նետէր, զորս 500ի չափ ան-
ձինք մեկմէկէ առաջ ստանալու համար ի-
րարմէ խլելով ջարդ ու փուրթ կրնէին զա-
նոնք:

Հարիւրաւոր անձինք կը գրէին, միշտ
կը գրէին, և խումբ մը մարդիկ ալ շմէն-
արժէն նստած, գետինը տարածուած
Արեւելքի մը չորս կողմը ճանապարհորդե-
լով՝ պէտք եղած որբագրութիւնը կրնէին:

Մենեկաց բոլոր խորշերէն հակերով
ձեռագիր դուրս կելլեր, և միջինաւոր
գրաչարներ անմիջապէս կը լսուէին զանոնք:
Թերթ համրողներ, թերթ ծախսողներ:
հայտնակարներ, գանձագետներ ևն. ելն.
գրաւած էին դրեթէ ամբողջ խանը:

Հիացայ, զարմացայ, սքանչացայ
չիտակը, բայց ամենայն հաստատումու-
թեամբ որոշեցի որ մինչև իմ դժգոհու-
թիւնս չյայտնեմ, չմեկնիմ անկէջ:

Ուստի մօտենալով պարոնի մը, որ հոն
գտնուողներուն հրամանատարը կը կարծը-
ուէր, ըսի:

—Արեւելքին խմբադիրը ո՞վ է:

—Ո՞ր խմբադիրը կուզէք, քաղաքա-
կանի՞ն, խառն լրոց, ազգային լրոց, ա-
ռեւարականին, այլ և այլքին, օգերեւութա-
բանականին, մէտէոքականին, ծանուց-
մանց, թղթաւիցութեանց ըսէ՛ք որը: Հա-
կըցայ որ խմբադրաց այս բաղմութեան մէջ
մէկ խմբադիր որոնել խենդութիւն է:

—Պարոն—ըսի— կրնա՞ք արդեօք տեղեկութիւն տալ ինձ թէ ինչո՞ւ համար Արեւելք չէ բարեհաճած. Լապտերի վերըստին հրատարակուիլը ծանուցանել:

—Այո՛ — պատասխանեց— այդ և ատար նման հազարաւոր ինդիւիդներ կան վացչական գրառեղանին վրայ որք տակաւին չեն կրցած իրենց լուծումը առնել, դժբաղդարար ժամանակէ մը հետէ վարչական խորհուրդը մեծամասնութեամբ նիստ չընելուն համար:

—Ուրեմն—ըսի— իբր խղճի տէր մարդ մը, Արեւելքի վարչութեան այդ ծանրածանր գրադմանքները իմանալով կը խընդրեմ որ Լապտերի ծանուցման ինդիւիդ օրակարգէն դուրս հանեք:

—Հի՛, հի՛, հ... ի՛:

—Ինչո՞ւ կը խնդաք տէր խմբագիր:

—Ոչինչ:

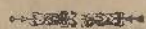
—Բայց ոչինչի համար ինդույ խնդելուն գործն է ըսիք:

—Սակայն դուք ալ պատասխանեցիք թէ իմ և քաւ ընկերանոցէն ո՞վ խեղատութիւն կոպտուէ:

—Դո՛հ չէք տէր խմբագիր իմ առ Ձեզ մատուցած այս ծառայութենէս:

—Որչափ քո՛հ եմ թէրձէմանի հայրենիքի և Մանգուսէի մատուցած շնորհակալութիւնեք:

անչափ ալ դժգոհ՝ միւսներուն նկատմամբ այդքան սնտախ աշխատութիւն մը յանձն առնելուդ:

ԱՆԻՔՏՈՍԻՆ ԿԱՐԳՈՒԼ ՈՒՁԵԼԸ

Ինչերուան ժամը երկուքն է, Պօլսոյ փողոցներէն միոյն մէջ տան մը դուռը զարնելով երկասարդ մը քեօռ գինով ներս կը մտնէ:

—Մօ՛ կէնէ տա ի՞նչ հիյէթ է Անիքտոս, օրթախ:

— Հիյէթ միյէթ պու. տուք մարիկ խահրըմուան էտիյօրըմ՝:

— Մօ՛ օղու ի՞նչու խահրըմովը կըլլաւ կո՛ր:

— Նաորը խահրըմովը չըլլամ քա՛ւ եղածը չեղածը ծախեցիր, փեշէրդ կոտիդ խօթեցիր, երկու աղջիկներդ կարգեցիր տիրէկ մը տուն մէկուն տուիր տիրէկ միւսը մէկովին, պարէ առած փեսաներդ ալ մարդըլլային, տէօքիւմէնչ սաչիլովը եղար տնոնք տեղաւորեցիր, ես անոնցմէ մեծըլլալմն զիս էօքսիւղի պէս բացը ձըգեո հէ՛, տէ տահա խահրըմովը ալ չըլլամ հա՛:

— Այ օղու անոնք աղջիկ զաւակ են. ժամանակին անցի ինչ քալամուս պալլոցիկ պէս փատ կը դասնան ետքը տանող չըլլար. անոր համար՝ հար մար օղանը ամէն մարդ իր յանդը փխախ եղը ըսելով աղջիկ խրովմն ոտք ու կօխ ընելու են:

— Քա՛ ինձի մատալ միւսէր. քայրը թաքէթիմ քարմատը իս պիտի կարգես նէ կարդէ, չէնէ ես դուրս տլտի երթամ:

— Ե՛յ ֆէսըդ լեցուցիր:

— Ի՞նչով:

— Լուտահագի հարդ կըսէր որ կարգուելու տղան, ֆէսը օսկիով լեցունելու է:

— Հայ խըյանէթ, հիմակուան ժամանակը ֆէս չէ, սահաթ ճէպլին պիկէ տակիով լեցունող տէյմէ մարդ չգտնուիր:

— Ե՛յ ատանկ անկուտի կիարգուի մարդ:

— Ի՞նչու, քու փեսաներդ չա՛տ կուտով կարգուեցան:

— Անոնք փարայ չունէին ամու պէնահաթ ունէին:

— Ե՛յ ես զենահաթ չունիմ, վարօսնեւ

ցուն չիմանալ թիւն կրնեմ, քեօրքիմ մտայ
քիւ ֆէճիւթիւն կրնեմ, մեռնէնքուն մու-
թիւթիւթիւն կրնեմ, տահա շարեմ:

— Ծօ՛ւ տառնց ամէնք կնիկ չէ՛, հաւ-
մը պիկէ չպահէր:

— Զաթը պէնի էվէնտիքմէյէ ֆիք-
րին եօք սնին ամա, տո՛ւր պաքալըմ՝
եա՛ յալթ եա՛ բաղդ:

Անիքտա տաւաւաւն կանախ տունէն
երաւ և այլ եւո չերեւցաւ:

Տառն և հինգ օր վերջը քայրերը, քե-
սայրները, և մարաքոյրը գիշեր մը Անիք-
տաւ տախ և մօրը տունը բերին:

— Ծօ՛ւ աղա պա ինչ մահման տալերաւ
կը բերես կո՛ր ինծի, առ ինչ է պահած
ճամբադ, խե՛նդ ես ի՛նչ ես:

— Խե՛նդ եմ նէ կարգէ քի՛ խե՛ղա
կլիսա կայ:

— Զահէր կարգաւիլը թիւարխանայ
է քի խե՛ղք գլախդ պիտի բերէ:

— Հապա ի՛նչու կրսեն քի կարգենք
տալը քեօթէկէմիլ ընենք:

— Ճանըմ տաւաւ ան կարգաւիմ
կրսէ կոր դուն ալ կարգէ երթալ:

— Աֆէրիմ քաւրիսա տա բերան չէ
խորան է, բեր տա մէյմը կարգեմ:

— Պէ աղջիկ կարգեմ ամա տա պօշ
կեղէնին մէջ աղջիկ կաւայ:

— Էօյէսի տէյիլ տաւաւ, քեօս
տաթըճընքն քեօս ալըճըսը օլալ:

— Աֆէրիմ Անիքտա, ինծի ալ կար-
գեցիննէ գիտնցինա բէք լեցուն մը չէր ա՛:

— Աֆէրիմ՝ մալիկ կէլ տէ աղետաւ
պրա քարըյա:

— Դուն ի՛նչ կըտես երանիկ թէյ-
ղէ:

— Աեղայ ինչ պիտի բոնեմ տահա
չիտեմ ինչ խեղներ կկարգաւին կոր տէ,
Անիկատալ չիքնար կը կարգաւիլ մէրամ
չոնիք անէ:

— Կը հաւանաւ կո՛ւր, ամենքը ըսլըի
կտեսնեն կոր ամա դուն չես ոգիւ կոր:

— Է՛յ նայիւք հնիշտենէրդ քիչ կը-
սեն:

— Պէ՛ ճանըմ ի՛նչ բոնեմ, իրեկ թե-
լի պէս տէյիտնը, ինչու չկարգաւի, ա-
մա փարայ չունի եղեր ամէն մարդ ալ մի-
լիսն չունի եա՛, օրէ վատակալ օրէ աւաղ
մարդեր են:

— Օրէ վատակալ օրէ աւաղ ամա,
կիրաիկ օրերը ի՛նչ պիտի ուտէ:

— Ծօմ՝ կրսենեմ քա՛:

— Դուն ինչ կըտես մենձ կնիշտէ:

— Պրաք տաւմ, պէնտէն էվէլ տէ,
պէնտէն սողրա տա էվէնէնին իշտէ էօյէ:

— Էնիշտէ՛ կէօղիւմէ պաքայօրսն,
չիմոի շաւ մանկալ քարալընը շարկա կիպի
պաշընա եաքըշարըրըմ հա՛:

— Ա՛յ օղաւ պէն տանա էվէնմէ տէ-
մէյօրըմ, պտպա նաթիհաթը վէրիյօրըմ,
սէն սիլիւթին:

— Քա ճանըմ, տաւաւ քիւթին պօշ
խօսքեր է սիւշ ույրաւաւն սօնկրա օղաւ,
անքի մէյմը տաք ելէր է սիրանալ թունդ
ելէր է, հիւ՛ ծան մի հանէք ճարը տեսէք
լմննայ երթալ:

— Էս պան մը կմանաւմ կոր Էրաւ
նիկ:

— Թեր է:

— Խեր ու պարին, մէյմը իջլա-
վալ կանչենք նայինք ան ի՛նչ կրսէ:

— Հա՛հ, պէն չիմոի օնա կէթիլի-
րիմ -- բոնըմ մեկ տամնմի Անիքտա-
տանը գանէն պաւա ցատկեց և քոսօրդ
մը ետքը ինքն ու տէրպապան տուն եկած
էին:

— Խե՛ր է ինչալլա՛ տամնկ ժողօրու
կնիկ:

— Խեր է ինչալլալ:

— Ըսե՛ք նային:

- Դուն ըսէ ,
 — Ես չեմ ըսեր գուն ըսէ :
 — Պէն սէօյլէրիմ պէն, էվլէնմէկ խո-
 տէյօրըմ խըլտիւղ, քիմի օլտը քիմի
 օլմուղ տէյօր, շունըտա օլիք սէօղ աղ-
 նատ :
 — Ինչո՞ւ չէ կըտէք կոր օղուլ :
 — Կնիկը խտարէ չիքնար ըներ տէյի :
 — Աս ի՞նչ պօշ միւլաղաւ, խտարէ
 բրտմին չափ թո՞ղ նայի, խտարէ չիքնար ը-
 ներուն թո՞ղ ձգէ, ասանք իրարու զինծի-
 լով չեն կոպիր կոր ետ, տէր օղորմեայ :
 — Վա՛յ առանիկ կըլլայ հա՛ խըլտիւղ,
 է՛ն անանիկեհէ :
 — Ինչ պիտի ընես աղբման փոխնամ
 ինծի պիտի ձգես հա՛, օրթան թրախումա
 կայ, մենք զինծիլով կապուած եմք :
 — Է՛յ չիմտիծիկ պանա նէ՞ տէյէճէկ-
 սինիղ ծնա պաղպղրմ :
 — Էվլէնմէկ հաք տըր օղլում, քիմ
 է՛ն տէյէճէկ :
 — Աղէկ ամա կնիկը հաց կուգէ տէր-
 պապա :
 — Զվտտաիս ձեռաց քոյ կերիցես --
 բսիք է գիրքը աղջիկս :
 — Է՛յ վաղը չօլտիս շօճօս բլլայ նէ :
 — Ասնք իրենց խամէթը հետ կրերեն
 քրդըմ :
 — Է՛յ հիւսնդուլթիւն, էօլլում պա-
 տահի նէ՞ :
 — Էօլիւնին քեօրը բլլանէ, ամենքս
 ալ կարգուեր ենք ամա առանիկ բարակ
 հիւսապներ չենք բրեր :
 — Ետ՛ կկարգէք, ետ՛ դուրս կեր-
 թամ :
 — Երկու չարեաց փոքրագոյնն կար-
 գեն է էրանիկ քրդըմ, չենէ անօրէնն ա-
 նօրէնութեամբ խըռմ մեռցի և չարին նա-
 բա ի ձեռաց քոյ խնդրեցից - կըլլայ զա-
 ւախս :

- Է՛յ ճանըմ, էվլէնտիրէճէիղ, քա-
 բարընիղ պաւ իշտէ :
 — Է՛ն մտաք բարեաւ ես երթամ :
 — Տաւ տէրպա՛ :
 — Ծէն օլտաքն օղլում :
 Ի՞նչ կախէ, մենծ էշը ախրոր մա-
 ցանք, քա՛ էրանիկ քրդըմ, չըլլա քի թը-
 լախօմաարղ աղջիկ առնէք շաշիքնօթիւն
 բնեք :
 Իշտէ ես կերթամ կոր պօլճա տանէք
 հա՛ :
 — Մարտաիղ հասար հա՛ աղբման :
 — Քա՛ տուր պաքալլըմ տահա, կեր
 տէ գոհացիր, տահա ծարենէք ծարոց :
 Անիքառախն առնը գտնուողները ցրուե-
 լէ առաջ կխորհրդակցին և կորոշեն միւ-
 չեւ օրրաթ աղջիկտեօի խնդիրը կարդաղ-
 բել :

ԲԱՌԱՐԱՆ ԴԻՈԳԻՆԵԱՅ

- Ա. այբ. առաջին գիր ձայնաւոր
 կըլնմանի ճիշդ մօրաքի սանոր :
 Աղգտաիրութիւն - Աղգայլն խնդրոց վը-
 լայ միշտ խօսիլ :
 Անձնութիւն - Իրմէն զոտ ոչ ոք
 չճանչնալ :
 Առատածեւնութիւն - Բան մը վրայ
 առնալ :
 Արդարութիւն - Տէր յառաւորէ հոգեն :
 Անիրաւութիւն - Ներելի է երբ ուրի-
 չի մը համար ընել կուգիս :
 Աղագուի - Անանձրի որսոմունք :
 Անտառ - Մառոց բանտխառնիւն :
 Ակնոց - Բիթին զարդը, աչքին պատ-
 նէշը :
 Աղուես - Իւր յատկութիւնները մար-
 դոց շնորհելով աշխարհէն քաշող բարե-
 սիրա կենդանի մը :

Աղախին - Տանը թագուհին :

Անկողին - Գերեզմանին պատկերը :

Անմեքենայի - Այս տարուան համար միավաճառաց խանութները :

Այսպիսի - Անուշիկ սիրունիկ աղիկն :

Աղաւաղեալ - Հաշուետու մարմններու ներկայ վիճակը :

Անկարագրելի - Երևաւորագոյ ընթացքը :

Ամմարսելի - Յրիւրդայ գնացքը :

Արեգակ - Յերեկները վաւաղ և գիշերները մարդ շահ մը :

Առաւօտ - զմարդ աշխատութեան հըրաւիրող ժամակուր :

Ասող - Տուններէն գէպի երկինք քաշուած աղամանդներու հատերը :

Ագուաւ - Նոյ Նահապետին անհատաւորիմ բաները :

Արագել - Իւր լագ-լագներովը թռչնոց սեռին մէջ տմենէն ողգտուէրը :

Անտեսանելի - Մարդուն իւր ականջները :

ԶՈՒՍԻՃԱԼԻՔ

— Աղքատ մը, տեսնելով որ սղորմութիւն ուղերու համար դրանք առջեւ նստած տունը պիտի քանդեն, անմիջապէս ածուխի մը կտոր կտունէ և քաղաքի քաւերը պատին վրայ հետեւեալը կգրէ :

— Անկար աղքատը պատիւ ունի ծանուցանել արգոյ հասարակութեան թէ այսօրէն գիտացի կորնի փոխադրուած է :

Երկու ապուշ Բերա խանութի մը պատահանին առջեւ կեցած անգղիական դրոխտի մը մէջի կողմը զետեղուած փոքրիկ հայելին հիշողմամբ գիտելով մէկը միւսին կհարցունէ :

— Արդ ե՞տ'ք այդ ի՞նչ բանի կժառարէ :

— Զիրցիր հասկնալ - կարատախանէ միւսը ամենայն վատահամեմատ - սրպէս զի գլուխը զնոյրը տեսնոյ թէ գեմքին լաւ վայել'ք է մի :

Երբի կնկան մէջ կուի մը :

Պարօնը կազէ առ նուազն մէկ տղայ և մէկ աղջիկ ունենալ, մինչդեռ տիկինը բնաւ զաւակ չուզեր :

— Պատճառը ի՞նչ է կնիկ կհարցունէ ամուսինը :

— Ինչ պիտի բլլայ, դեռ չհասկցա՛ր, զաւակ դուներս աղբիները տեսի գիւրութեամբ կրնան կարգուիլ - կարատախանէ կինը :

Վերջին ծայր հիւանդութեան մէջ գտնուող հանրածանօթ աղահ մը զինքը լնամաղ բժշկին բոստ :

— Ա՛հ, Տօքթօր, եթէ զիս ողտաւս այս հիւանդութենէս, գոհ պիտի ընեմ՝ զքեզ : Բոլոր հարստութիւնս քեզ տալ կերպիմ : Հարստութեանս կէսը տալ կխորհիմ : Բոլորդը տալ կմտածեմ : Մեծ շորհ մը ընել կկամենամ : Բայց վերջապէս քու այցելագիրներդ ամբողջապէս վճարելու խորհուրդին մէջ տակաւին կտարակուսիմ :

Յիշեալ հանելուկը լուծած են նոյնպէս պարօնոյք Խ. Ք. Քուչտաւեան և Ա. Զաւիաշեան :

ԱՍՈՒԼԻՍ

— Բո՛ւ մ :

— Մէկ :

— Բո՛ւ մ :

— Երկուք, իրեք, էօթը . . . քա՛ մարդ :

պիտի գտնէ, սն ինտոր քեզմով գիտ երեց
նէ, Աստուած այ կրտկով զայն պիտի է-
րէ:

- Կնքահայր, երախտս գինչ խընդրէ:
- Սկանգիլ, իքի երեզ, զթուզ պիր,
- մաքրիլ ի մեղաց և ծառացի գինեռանց:
- Քնուենք:
- Խափառ:

- Ծօ՛ Սխնն:
- Ծառայ եմ:
- Սա նամակը ա՛ւ, շուտով Բազ-
կունճուկ տար ու պատասխանը բեր, կը-
տեսնես կոր ա՛, վրան (սախաղացական) նշա-
նակուած է:
- Շա՛տ աղէկ:
- Միմո՛ն, նամակին պատասխանը
բերի՛ր:
- Չտարի որ բերէի:
- Ծօ՛ քեօ, հէրիֆ, խօսիսճա տա-
պողական բառը չտեսա՛ր վրան:
- Տեսայ, բայց շոգենաւին զրոտի
վճարել աւելի տախաղական ըլլալուն, ե՛րբ
գտայ զայն, նամակը տախաղականութենէ
հանեցի, վրայի տյն բառը որբելով:

~~~~~

ԼՈՒԾՈՒՄԸ ՀԱՆՆԵԼՈՒԿ

... Խմբադիր

Հապտերի Երգ. Թուով հրատարա-
կուած պարզեւաւոր հանելուկին լուծումն է
Կին մը ծնծեր միշտ ունի.
Ճաշ մը շուով պտտաբառի.
Մարդ անծնծաւ չլինի:
Եթէ ճշդիւ և առաջին լուծոյն եմ,
հաճեցէք ձեր խօստումը կտտարել:

4 Յղատա 83

3. Աղաւան

— Պատասխան. — ճիշտ, և առաջին

լուծոյն է. ք. հետեւաբար կրնաք ստանալ
ձեր իրաւունքը Հապտերի զբանեկտիկն

ԽԲԻԷ

Յիշեալ հանելուկը լուծած են նոյն
պէս պարտնայք Խ. Բ. Քաշատուղիան և Ս.
Չափաշիան:

ՊԱՐԳԵՐԱՌՈՐ ՀԱՆՆԵԼՈՒԿ

Առաջին վանկս աղայք կը սիրեն
Իսկ ետքի վանկս կանայք կորսնին
Բայց ամբողջ բառս մարդիկ կը գովեն:
Սոյն հանելուկը առաջին անգամ լու-
ծողը 10 թիւ Հապտեր պիտի ստանայ:

ԱՆՊԱՐԳԵՐ ՀԱՆՆԵԼՈՒԿ

Դունէս ներս մտնես,
Վեղար կը հապնիս,
Կըլլաս արեղա,
Իսկ երբ դուրս ելլես
կը խեղարբիս,
Պեսն դու մեղայ:

— Գնչ է.

— Ձէք զինճիլի- թիմարխանայ է:

— Կանգեղ մ'եմ ես լուստտա
Ոչ իւղ ունիմ ո՛չ պապրոյգ
Ինչ կը յուսաւ ծնող դու
Առնել յինէն մարդ ստոյգ:

— Ինչ է:

— Ձիտէ՛մ տմա, մեր տղայոյն վար-
ժարանները ըլլալու են:

Կոր կոր հասիկ եմ
Ճերմակ գեղին տափակ եմ
Մարդոց հագին կը քաշեմ
Չանանք շատոնց աւտոմ չեմ:

— Ինչ է.

— Իմ քոփս չղտնաւածը -- գրա՛մ:

ՏԵՐ ԵՐ ՏԵՐԷՆ

ԱՐԱՍ ԱՇՃԵԱՆ

ՏՊԱԳՐԵԱԼ ԷՐԱԲԱՆԱՌ ՄԷԱՐԵՆԸ